

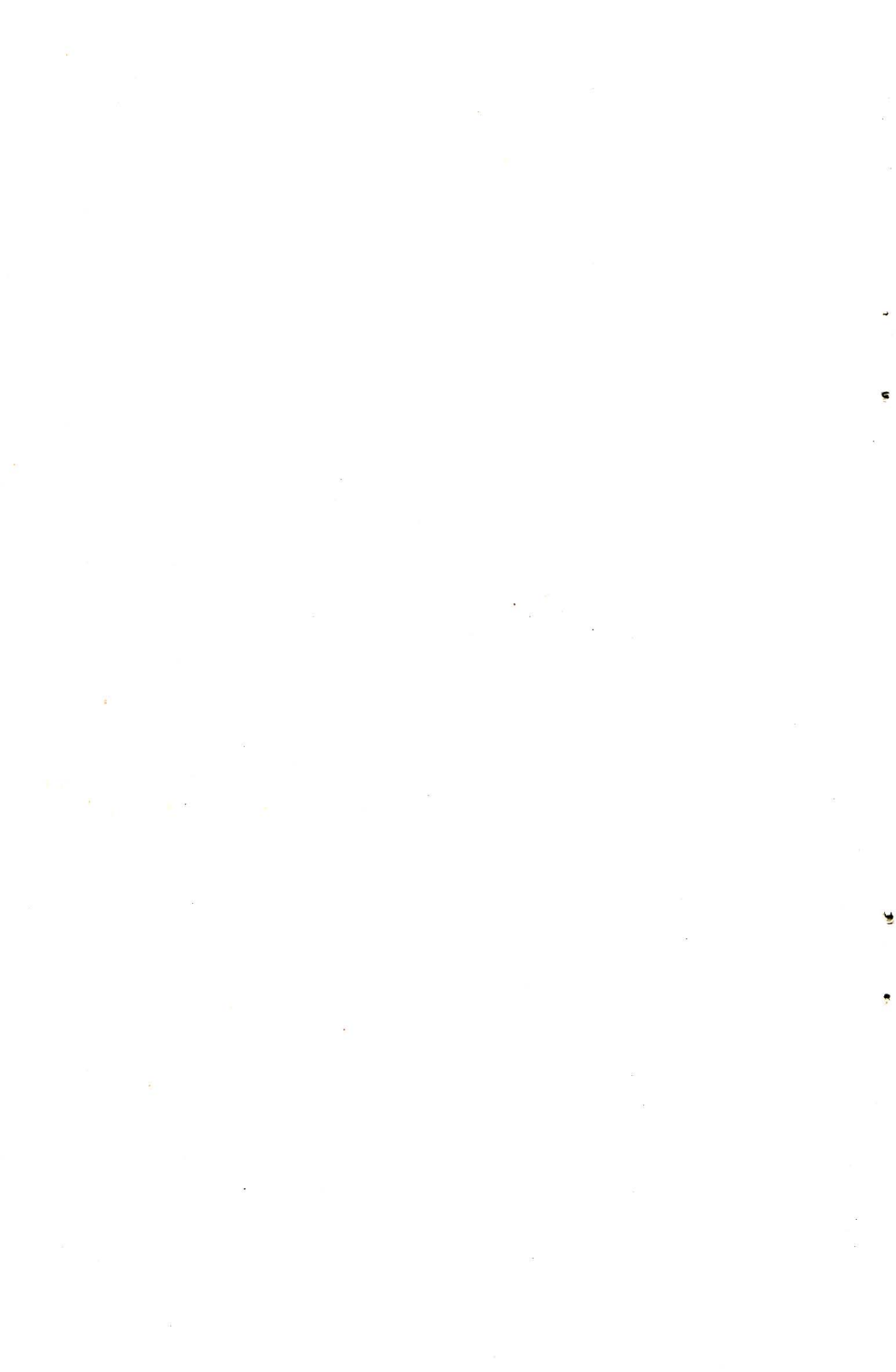
13
நிழல் தந்த
ஒரு மரத்தின்
நிழல்கள்!

மர்ஹூம் அல்-ஹாஜ் எம்.ஜே.எம். ஷஹீத்

நினைவு மலர்

08.08.1992

நிழல் தந்த ஒரு மரத்தின் நிழல்கள்

மர்ஹும் அல்-ஹாஜ் எம்.ஜே.எம். ஷஹீத்

நினைவு மலர்

08.08.1992

“DSP NO” 08

ஸ்ரீலங்கா முஸ்லிம் காங்கிரஸ்

“தாருஸ்ஸலாம்” வெளியீட்டகம்

வோக்ஷோல் லேன்,

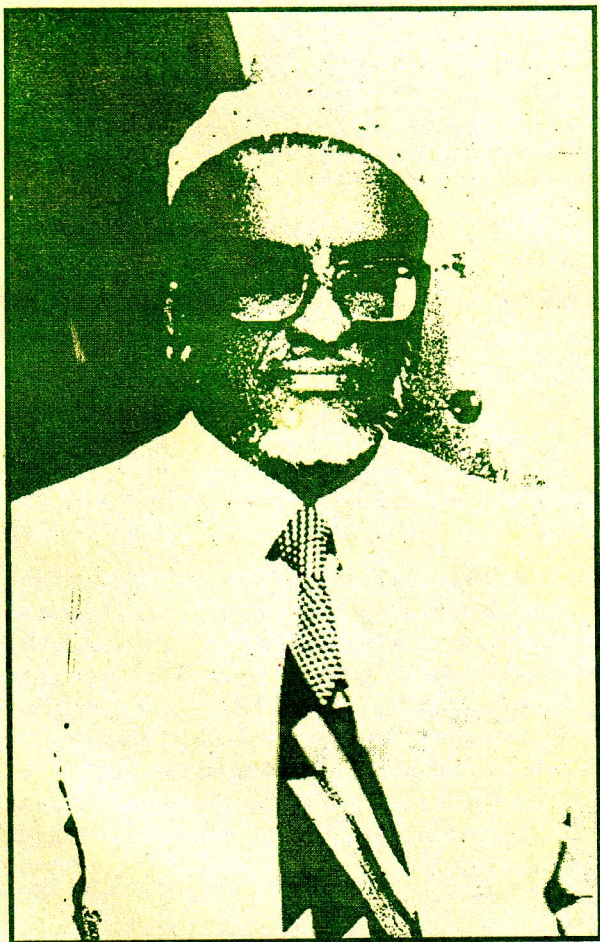
கொழும்பு-02.

THE
SCHOOL OF THE
MOUNTAIN

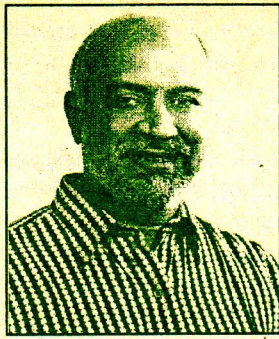

1888

THE SCHOOL OF THE MOUNTAIN

MARHOOM M.J.A. SHAHEED HAJI

MESSAGE FROM THE LEADER

I will certainly be not doing justice if I made an attempt to describe marhoom M. J. A. Shaheed's contribution to the party in miniscule message to a souvenir.

During the crucial Periods the Party had to undergo the mere presence of Shaheed gave me immense inspiration, courage and comfort.

While everybody would readily acknowledge the inestimable humane qualities of Shaheed, only a few who have had the benefit of his counsel at times of crisis will know the depth of his intellect and Political astuteness.

In discharging the duties as the General Secretary of the Party a demanding job to say the least, he placed himself on call almost every hour of the day. My appreciation of the man and his devotion to the Party will not be complete without acknowledging the sacrifices of his family to his never grudging and ever co-operating wife FERIAL his demise was in irreparable loss. SHEZARD the eldest and the brave son with admirable courage and determination has taken over the responsibilities of the family, while the second son NAUSHAD is bent on pursuing his higher education which was Shaheed's dream. MARYAM the only daughter- the apple of Shaheed's eye Insha Allah will turn out to be an ideal muslim mother that he longed to see in her.

May Allah accept Shaheed and continue to bless him in Jennathul firdhouse.

I also take this opportunity to thank the organisers of this commemoration meeting for this thoughtful gesture, Events such as this not only afford us an opportunity to remember those who have rendered yeomen service but also provide us with a chance to draw inspiration from their lives.

M. H. M. Ashraff, M. P.,

Leader,

Shri Lanka Muslim Congress.

மர்ஹும் ஷஹீத் ஹாஜியார் அவர்கள் இன்று எம்மத்தியில் இல்லாத போதும், எங்கள் இதயங்களில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார். அவர் நினைவுகளை எம்மால் எளிதில் மறந்து விட முடியாது.

என்றும் முகத்தில் புன்முறுவலுடன் வாழ்ந்து கொண்டிருந்த, அவரின் புனித சேவை, பொதுப்பார்வை, சமூக சேவை போன்ற உணர்வுகளால் அவர், இன்றும் மக்கள் மத்தியில் உயர்ந்து வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றார்.

முஸ்லிம் காங்கிரஸின் அரசியல் தனித்துவத்தால் ஈர்க்கப்பட்டு, தன்னை அதனோடு இணைத்துக் கொண்ட அவர், முஸ்லிம் சமூகத்திற்காக செய்த தியாகங்கள் சொல்லில் அடங்காது.

தனது இறுதி மூச்சு வரை, முஸ்லிம் சமூகத்திற்காக வாழ்ந்த இவர், இன்று எம் மத்தியில் இல்லாதபோதும், அவர் விட்டுச் சென்ற பணியை நாம் தொடர்ந்து முன்னெடுத்துச் செல்வதே நாம் அவருக்கு செய்கின்ற பணியாகும்.

அல்-ஹாஜ் ஏ.ஆர்.ஏ. ரஷீம்:

தவிசாளர்,

ஸ்ரீ முஸ்லிம் காங்கிரஸ்.

MESSAGE FROM.....

Memories of people who have left us is all that we living beings can call on.

Marhoom AL- Haj M. J. A. Shaheed left us suddenly on the 8th of August 1991 when Allah called, without the slightest protest or remorse.

Marhoom Shaheed is still with us silently guiding the affairs of the Sri Lanka Muslim Congress and in Particular giving me the strength to carry on this arduous task.

No task was too big for him, what ever was given to him to do he did with a sense of responsibility and dedication.

The Sri Lanka Muslim Congress grew to be what it is, due to his stewardship as General Secretary. During the hard days of the general elections and the Local government elections he was a tower of strength to us.

“ No living being knows the time of its end.

man makes provisions for a hundred years,

yet knows not that he might die the next minute.”

Shuaib A Cader,
General Secretary,
Sri Lanka Muslim Congress.

எதற்காக இந்த இதழ் விரிப்பு

மர்ஹும் எம். ஜே. ஏ. ஸஹீத் ஹாஜியார் அவர்கள் அரசியல் வாழ்வில் பிரவேசிப்பதற்கு முன்னரே எமது பிரதேசத்தின் சமூக, கலாசார, சமய, பொதுப்பணிகள் யாவற்றிலும் தன்னுடைய பங்களிப்பை ஆற்றியவர். மல்வாணைக்கு மாத்திரமன்றி, கொழும்பிலும், முழு கம்பஹா மாவட்டத்திலும் தன்னுடைய சக்திக்கும் மீறிய அளவில் உடல், பொருள், ஆவி அறிவுரைகளின் மூலம் தனது பங்காற்றியதில், மக்களின் இதயங்களில் தனக்கென ஓரிடத்தை அமைத்துக் கொண்டார்.

சமுதாயத்திற்கு சேவை செய்ய தனித்துவமான ஒரு கட்சி உதயமானதுடன் அவரின் அரசியல் ஈடுபாடு ஆரம்பித்தது. அத்தொடர்பு முன்னைய சமுதாயப்பணிகளை முழுமைப்படுத்தியது. தனித்துவமான ஸ்ரீ.ல.மு.காங்கிரஸ் கட்சியில் நின்று குரல் கொடுப்பதில்தான் எமது சமூகத்தின் விமோசனத்துக்கு வழியுண்டு என்று இதயசக்தியுடன் அதன் லட்சியத்துக்காக பாடுபட்டவர். அவருடைய அரசியல் பிரவேசத்தைப் பொறுத்தவரையில் மப்பும் மந்தாரமுமான இரவு வானில் முழு மதியின் பிரகாசிப்பே அவருடைய இனிய சுபாவத்தினாலும், தன்னலமற்ற சேவையினாலும் பேரினவாதக் கட்சிகளின் முகவர்கள் நிலவுதித்த வானில் விண்மீன்களாக மங்கிவிட்டனர்.

மர்ஹும் ஸஹீத் ஹாஜியார் அவர்களின் தன்னலமற்ற சேவை, இனிய சுபாவம், இதயசக்தியான தியாகம் என்பன ஸ்ரீ. ல. மு. கா. பொதுச் செயலாளர் பதவியை அலங்கரித்தது. தனது இறுதி மூச்சு வரை கட்சிப் பணியில் யாருடனும் அலுக்காமல் சலிக்காமல் தன்னை இறுதிவரை அர்ப்பணித்துக் கொண்டவர்.

எமது கிளையின் ஸ்தாபகத் தலைவராக இருந்து இறுதிவரை எமது பிரதேசத்துக்கும், சிறப்பாக கம்பஹா மாவட்டத்துக்கும், பொதுவாக முழு முஸ்லிம் சமூகத்துக்கும் தன்னுடைய சேவையை வழங்கிய மர்ஹும் ஸஹீத் ஹாஜியாரின் நினைவாக இம்மலரினை வெளியிடுவதில் மல்வாணை முஸ்லிம் காங்கிரஸ் கிளை பெருமை கொள்கிறது. அவரின் வெற்றிடத்தை நிரப்ப எமது பிரதேசத்தில் இன்னும் பலர் உருவாக வேண்டும் என பிரார்த்திக்கின்றது

மல்வாணை முஸ்லிம் காங்கிரஸ் கிளை.

MARHOOM AL HAJ M. J. A. SAHEED

-M. H. A. Salman (B. A.Hons)

M. J. A. Saheed is no more. But the fragrance of his life lives on in the hearts and mind of so many people and in the actual day to day acts of living of many orphans and helpless persons whom he helped to redeem through his service, from despair and hopelessness. AL HAJ Saheed's was many faceted personility. He was good son, a good husband, a good father, a good relative, a good friend, a good muslim and a socially responsible citizen. Whether it was a tiny tot of a Sinhalese, Tamil or Muslim child from Castle Lane, to whom "Uncle" was the man who helped produce plays to be staged during school holidays or who would listen to the problems of its small world at its own level, or whether it was an old refugee who had lost his home and belongings, Saheed was the man sought for assistance. The list of Social Service activities which he had performed during his comparatively short life amazes us by its variety and the wideness of its scope. Even to his wife, the diversity of his interests and enterprises was a pleasant surprise when this impressive listing of work done during his life time was completed. Saheed was a simple man who always had a smile and a kind word of greeting to every one with whom he came into contact. In his life, there was more practice than expounding of precepts. To this extent, he was a true Muhmin who lived his life according to his beliefs and creed.

AL- HAJ Saheed was a man who tried to live according to the tenets of the Holy Prophet Mohamed (sal). He was always the first to greet anyone he came across whether it was a known person or whom a stranger, Saheed was simple in appearance and magnanimous in his attitude which made everybody, be he an ordinary class person or of the high and mighty in society, feel equally at ease in his company, Saheed's response to everyone was highly respected by all who knew him. High thinking was apparent in all that he spoke, believed or did.

Saheed was born on the 18th of March 1935 to Hadji Mohamed Jaleel and Hajdiani Umma Hafeela at Walgama who belonged to a religious and influential family of Malwana. There were 8 Children in the family. Five boys and three girls and Saheed was the fifth. He started his early Schooling at Al- Mubarak Central School and later joined Zahira College, Colombo, to do his secondary studies. From his small days, he was interested in sports and reading. He had a broad interest in the range of books he read. While yet a student, he sought to achieve the reawakening of interest in education in his neighbourhood at Malwana. In 1955, he was able to make an impact in this direction while serving in the OLD BOYS Association of the Al- Mubarak College. So much so that even today students of Al- Mubarak College, Malwana benefit from programmes initiated by Saheed's OBA. He had also been interested in literature in a big way, both as an amateur writer as well as an ardent bookworm. One of his writings, a play entitled "Kaanamal Pona Kannama" which was produced and broadcast by Radio Ceylon.

After passing his Higher School Certificate Examination from Zahira College, he went to England for further studies. (He was referred to fondly as the "London Durai") Being a wise Muslim, he spent his time abroad in securing knowledge necessary for life as a good citizen and a real Muhmin. On the way to London he performed his Haj obligations. he did not stay back in London as most usually do nor did he acquire alien ways which were contrary to the teachings of Islam. He remained his usual wise and simple self and came back to serve his mother country.

In 1968, he selected Fathima Ferial Jiffry to be his companion in life's journey. In every sense of the word, this marriage proved to be a fine partnership. Fathima Ferial stood shoulder to shoulder in all his endeavours to promote a better life for the meek and the helpless. He had two sons and a daughter, Shezard Hashim, Naushard Jaleel and Mariah. Although living in Bambalapitiya, Saheed continued to be actively involved in the development and progress of his native Malwana. Be it a school function, a wedding, a funeral or any other social occasion Hadji Saheed was there with the entire family giving all necessary support whether financial, physical or even just moral support! In his company, everthing became pleasanter and everything better for his participation.

Saheed and his younger brother together established a business undertaking called "Rajapakse Rubber Industries" as a base for their livelihood. Through perseverance and Allah's blessings, this company, a pioneering venture of a kind in which Muslim were not normally engaged, proved to be a business success and today provides a living for this generous philanthropist's family.

While engaged in his business activities, he did not forget his obligations to his fellowmen. He formed several Associations for the promotion of religion, sports, religious life, religious education and social welfare activities along with some well-wishers. He established a library "Walgama Library Movement" for the benefit of the residents in his native village. It should be mentioned here that this was the first public library in the area. He also presented a complete range of musical instruments for the establishment of a school band among the students of Al-Mubarak school.

A fact that bothered him very much was the non-availability of a Montessori in Malwana where Muslim teaching methods and ideas could be introduced to children. Accordingly, Saheed with Ferial engaged in an active promotion campaign to start a Montessori school, which effort would bear fruit only years later. In March 1981, the project which was close to Saheed's heart became a reality. The Saheeds together with the village folk opened a beautifully equipped Montessori school at Kandawatta in Malwana which institution continues to train children to become good citizens and good Muslims. At present there are sixty children, two teachers and one aide attached to this school. His scope for rendering assistance to Muslims spread, to several other areas. Among these are:-

A social service project started with the help of Shaykh Fadhlallah heari of Iraq.

An American convert couple Haji Ahmed and Fathima helped to establish a acupuncture clinic in Malwana.

Among other projects he organized English and Arabic classes for boys and girls.

Bi- weekly religious lectures and sewing classes to train women for self - employment.

Another area in which Saheed served Malwana was as Vice president and Treasure of the school Development Society of Al- Mubarak College.

Saheed was of the opinion that good religious knowledge is the best foundation for a child. He therefore conducted a madarasa at his residence with Hafiz Qari Yusri thrice a week for the benefit of his Muslim neighbourhood as well as of his own. Saheed arranged for the tutor to annually hold competitions with students of other tutos Qirath, religious knowledge and Arabic theory. This idea created enthusiasm among the children and tutors and also improved the standard of the children's knowledge immensely.

Shaykh Fadhlallah's Trust- Saheed was Residefnt Representative of this Trust. Through this Trust and the help of his friend Kamber Asadi of Dubai, Saheed was able to gain assistance to help many institutions in their developoment projects. The Islamia Home for the needy and orphan children the Balapokuna Home for Muslim Girls, Fathima Girls School, Vocational Training Institutes equipped with machines, (juki machines and type writers) a Batticaloa weaving project and Mosques were some establishments that received aid.

Ahadhiya Schools- Saheed was very much interested in promoting M. H.A. Azzi's Ahadiya Movement and functioned for this purpose as a trustee of the Nimal Mosque, since the Boys section of the Colombo Ahadhiya functioned at the mosque premises.

In Malwana in order to create a special identity for an Ahadhiya student, Saheed introduced the cap and fardha for the children and donated these to all the children in the year 1989.

Moors Sports club- witnessing matches at Moors Sports Club and cheering vehemently for this club was one of Saheeds pleasures.

The president of the club in 1971, Mr. Rahman A Hathy whonew Saheed as a client for around twenty five years, spotted his keen interest for cricket and enrolled him as a member that year. The same year he was elected as honorary Tresurer and held this post for four years. In 1973 he was elected as Hony Secretary for two years.

In 1975 he was once again re-elected as Honorary Treasurer, which post again he held for ten years till 1985. He was proposed for the same post but declined due to pressure of work.

The Islamia Home for needy and orphan children founded by His Holiness Seyed Thahir Aluadeen of Baghdad. Saheed was the Honary Secretary of this home for 13 years from the year 1978 upto the time of his death in 1991.

This post with the Islamic Home was the post he enjoyed most, due to his great love for children. This was proved by his Sunday morning being reserved for the welfare of the Home. His last visit, four days before his death is fondly but sadly remembered by the boys as he had given them a football on their request. The children always had the ear of Saheed to solve any of their small world problems and worries.

On festival days atleast one or two old boys of the home joined him for the festival lunch. Ha was like a father to them. With all the pressures of such a busy life he was the epitome of kindness, courtesy and a pleasant word to everyone.

Sir Razik Fareed Trust- this organization gave scholarships to the needy, financed Madarasa and encouraged teaching of Unani Medicine. Through this Trust for the year of Housing in 1989, the Muslim Ladies Study Circle was donated money for two houses through Saheed initiative as he was honorary Secretary of this trust.

Many Young persons, who got admission to the Universities but could not join for want of funds, invariably sought his help and as invariably, got from him that help which enabled them to continue their education.

He also through his influence helped persons seeking employment.

As a reflection of the changing conditions in Sri Lankan society, certain section of the Muslims began to feel that their real interests will not be properly served unless a separate Muslim Political Party was to be established. Saheed as usual chipped in his mite to fill this void. With M.H.M. Ashraff and other he helped in the formation of the Muslim Congress and to get it recognized as a muslim political party. A man of integrity and sincerity of purpose and had the courage of his convictions as Saheed was, appeared to be a God sent to the fledgling Muslim Congress, with which he subsequently became deeply involved. He had been the General Secretary of the Muslim Congress since it was recognized as a political party and had been ably assisting the party leader Mr M.H.M. Ashraff. In referring to Saheed in Parliament, Mr Ashraff stated that he was associated "with this very fine man for the last 30 years at Malwana."

As the President and committee Member of the Jamiathul Hubbul Awliya Association, state "He impressed people with whom he associated with his admirable qualities imbued with benevolence; generosity was part of his creed; gratitude was not what he sought. He only wanted to be of assistance. He had given his residence to us for the monthly ladies majlis. He fulfilled this desire with great dedication and devotion". Haji Iqbal Rahamath has this to say of Saheed" a kind, straight forward, generous person with a good sense of humour who was always a help wherever one went in search of it."

He further states, "I remember discussing education, religion, cricket, business with him all during one conversation. He was a person with a sound knowledge of every field in which he was interested." This indicated the breath of vision that was Saheed's.

Saheed's demise was a personal loss to many a friend. In the words of his brother-in-law Mr Faiz Musthafa, President's counsel it was "irreparable and personally devastating."

He was a man of many parts and a man for all occasions. This was best illustrated by the tremendous sense of loss experienced by everyone who knew him on hearings of this sudden death. There was a constant sea of persons in Malwana and also going in to No.29 Casle Lane, where his body reposed. From the highest in the land, (including His Excellency Rnasinghe Premadasa and many members of the Cabinet) to the business tycoons and the rich merchants of Colombo to the humblest labourer, they all flocked in hundreds to pay their last tributes to a man whose life shed fragrance and light onto the lives of so many different and needy people.

He was indeed a true muslim.

May the Almighty Allah grant him Jannathul Firdous.

சத்தியமே சென்றாயோ?

மருதூர்க்கனி

எங்கள் இதயத்தில்
எப்போதும் வீற்றிருந்த
தங்கக் குணம் கொண்ட
தயாளனே! சமூகத்தின்
திங்களே! எம் ஜே ஏ
ஷஹீதே! சட்டென்று
எங்களைப் பிரிவதற்கு
எப்படி நினைத்தாயோ?

சாத்தானும் வேதம்
ஓதுகின்ற காலத்தில்
ஏத்தாளம் போட்டு
அதற்கெல்லாம் ஆடாமல்
காத்தாலும் காத்தாய்
கட்சியின் கண்ணியத்தை
நோற்றாலும் உனக்கு
நோன்பு பயன் தருமே!

அகதிகள், ஏழைகள்
அநாதைச் சிறுவர்கள்
சகதியிலே சிக்கித்
தவித்து உழல்கையில்,
'மஹதி' யைப் போல் வந்து
மனம் நிறைய வீசிய
சுகந்தமே! வாழ்வின்
சத்தியமே சென்றாயோ?

எத்தனையோ வேதனைகள்
சோதனைகள், மத்தியிலும்
அத்தனையும் இழந்தாலும்
கட்சியே உயிராக
பத்தாவ தாண்டுகளின்
தேசிய மாநாட்டில்
பித்தாகி நின்றவர்கள்
மத்தியினில் உயர்ந்தவனே!

உள்ளொன்று வைத்து
புறமொன்று பேசுகிற
குள்ளர் உலகத்தில்
குடியிருக்க விரும்பாமல்,
வெள்ளை உலகத்தை
விரும்பி அடைவதற்கு
அள்ளிக் கொடுக்க உன்
உயிர்தான் இருந்ததா?

எந்தவித எதிர்பார்ப்பும்
இல்லாமல், கட்சியிலே
நொந்த மனிதர்களின்
நோவினைகள் தீர்ப்பதற்கு
சிந்தனையை, நேரத்தை,
செல்வத்தை செலவளித்து
இந்த உலகத்தின்
எழிலாக இருந்தாயே!

ஆணவமே கொண்டு
அழியும் உலகத்தில்
பேணுதலால் குனிந்து
பிரியாவிடை பெற்று
காணா உலகத்தை
காணப் புறப்பட்ட
நாணயமே! ஓர்நாள்
நாடும் வருவோமே!

ஒரு அஸ்தமனத்தின் நினைவுகள்

1991 ஆகஸ்ட் 9ஆந் திகதி ஒலி அலையினூடே ஈர்த்தெடுக்கப்பட்டு, காலை ஆறரை மணிச் செய்தியறிக்கையில் “தலைவர் எம். எச். எம். அஷ்ரப்” அவர்களால் விடுக்கப்பட்ட பொதுச் செயலாளர் காலமானார்.” என்ற செய்தியைக் கேட்கிறோம். உள்ளம் பதறுகிறது. அறியாமலே கண்களின் ஓரமாய் கசிந்திட்ட ஈரம்.

மஹும் அல்ஹாஜ் எம். ஜே. ஏ. சஹீத் அவர்கள் கம்பஹா மாவட்டத்தின் மள்வானையைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர். ரம்புட்டான் பழத்துக்குப் பெயர் போன மள்வானையில், புகழ் பூத்த குடும்பமொன்றில் தோன்றியவர். “முஹம்மத் ஜெலீல் ஹாஜியார், உம்மு ஹபீலா ஹாஜியானி இவர்களின் ஆசை மகனாக 1935 மார்ச் மாதம் 18 ஆந் திகதி “வல்கம்” என்னும் பகுதியில் பிறந்தார்.

1944ல் அல் முபாறக் மத்திய கல்லூரியில் தன் ஆரம்ப கல்வியைத் தொடர்ந்து, பின்னர் க.பொ.த. உயர் தர வகுப்புவரை கொழும்பு சாஹிராக் கல்லூரியில் முடித்துக் கொண்டார். சிறு வயது முதல் விளையாட்டு, வாசித்தல், பொதுப் பணிகள் என்பனவற்றில் தீவிர ஆர்வம் உள்ளவர். படித்துக் கொண்டிருக்கும் போதே மல்வானையில் கல்வி மறுமலர்ச்சிக்கு உழைத்தவர்.

1955ல் பழைய மாணவர் சங்கச் செயற்பாடுகளாக அவர் எடுத்துக் கொண்ட பொறுப்புணர்ச்சி, ஆற்றலை அவ்வேளை அல்-முபாறக் மத்திய கல்லூரியில் படித்தவர்கள் இன்றும் அதனை மீட்டிப் பார்க்கிறார்கள். மள்வானையில் பழமை பேணும் பண்புக்கு மத்தியிலும், அவர் தம் கல்வியார்வம் துணிச்சலை இன்றும் பாராட்டுகின்றனர்.

சிறு வயது முதல் புறா வேட்டையாடுவதில் விருப்பம் கொண்டவர். மாணவப் பருவத்தில் கற்கண்டு, அம்புலிமாமா, ஆனந்த விகடன், பிறை போன்ற இந்திய சஞ்சிகைகளை அவர் விரும்பிப் படிப்பதோடு “வானொலி மாமா” என்னும் சிறுவர் நிகழ்ச்சியிலும் தன் கலையார்வத்தின் பங்களிப்பைச் செய்தவர். இவர் எழுதிய “காணாமற் போன கண்ணம்மா” என்னும் சிறுவர் நாடகம் ஒலிபரப்பப்பட்டபோது அவர் அடைந்த மகிழ்ச்சிக்கு அளவில்லை.

கொழும்பு சாஹிராக் கல்லூரியில் உயர்தர வகுப்பிற் சித்தியடைந்த அவரை, மேலைத் தேயம் அழைத்தது. ஆங்கிலேய கலாச்சாரத்தைப் பின்பற்ற அல்ல. பணத்தை உழைக்கவல்ல. படிப்பறிவை மட்டுமே தேடிக் கொள்ள விரைந்தார். புனித ஹஜ் பயணத்தை முடித்துக் கொண்டு மேற்படிப்புக்காக “இலண்டன் சென்றவர், இன்றும் ஊரவர்களால் “லண்டன் துரை” என செல்லமாக அழைக்கப்படுவதைக் கேட்கும்போது செவிகள் இன்பம் நுகர்கின்றன. மரபு முறை வாழ்க்கைப் பண்பாட்டில் ஊறிப்போயிருந்த தன் ஊர் மக்கள் மத்தியில் கல்வி அறிவை வளர்க்கும் நோக்குடன் தன் சொந்தச் செலவில் “வல்கம் வாசிகசாலை இயக்கம்” ஆரம்பித்து வாசிகசாலையும் நூல் நிலையமுமாக இயங்கச் செய்தார். அதுவே முதல் நூல் நிலையமாயிற்று.

தாய்நாட்டுக்கு வந்ததும் தன் பிறந்த மண்ணை நோக்கினார். அதன் மண்வாசனையோடு தன்னை இணைத்துக் கொண்டார். அன்று தொடக்கம் அந்த மனிதரின் உள்ளத்து உணர்வுகளின் வெளிப்பாடு, சேவைகளாகப் பரிணமித்தது. “ஓர் உண்மையான முஸ்லிமின் அறிகுறியை நீர் காண வேண்டுமா? அவனின் மரணப்படுக்கையில் அவன் முகத்தில் புன் சிரிப்பைக் காண்பாய்” என கவிஞர் அல்லாமா இக்பால் பாடியதை மர்ஹூம் சஹீத் ஹாஜி பிரதிபலித்தார்.

கொழும்பில் 1972ல் பாத்திமா பேரியல் ஜிப்ரி என்பவரை தன் அருமைத் துணைவியாகக் கரம்பற்றி இல்லற வாழ்வில் இன்பம் கண்டார். 1972ல் முஹம்மத் ஷெதார்ட், 1973ல் முஹம்மத் நௌஷாத் ஆகிய ஆண் குழந்தைகளுக்குத் தந்தையானார். குறையிருக்கக் கூடாதென்பது போல “மறியா” எனும் பெண்மகவு ஒன்றையும் பெற்றெடுத்தார். வசிப்பிடம் கொழும்பில் என்றபோதும் அவர் உள்ளம் வாழுமிடம் மள்வானையாக இருந்தது. “ஜெலீல் நிறுவனத்தின்” உறுப்பினர்களோடு ஷஹீத் ஹாஜியார் அவர்களும் இணைந்து “றாஜபக்ஷ ரபர் ஸ்டோர்ஸை” உருவாக்கினார்.

அல்- முபாறக் கல்லூரிக்கு பேண்ட் வாத்தியக் கோஷ்டிக்குரிய அவசிய கருவிகளைப் பெற்றெடுப்பதில் அவர் கொண்ட பங்களிப்பு மகத்தானது. 70 ஆண்டுகள் பழமை கொண்ட கல்லூரியாக அல்- முபாறக் திகழ்ந்தாலும் ஆரம்ப பாலர் பாடசாலையொன்று இங்கு இல்லாதது அவர் மனதை உறுத்திக் கொண்டே இருந்திருக்கின்றது.

மள்வானை பாலர் பாசாலையின் தேவைபற்றி உணராதிருந்த வேளையில் கல்வி மறுமலர்ச்சி பெறவேண்டும் என்பதற்காக அவரும், அவர் பாரியாரும் ஊர் மக்களும் சேர்ந்து அதற்காக உழைத்தனர். 1980ல் மள்வானையின் கல்வி வளர்ச்சி, சமூக, பொருளாதார வளர்ச்சி மிகவும் மந்தகதியிலிருந்த போது அதனைத் துரித கதியில் இழுத்துச் செல்லத் துணிந்தார். அவரும் துணைவியுமாக இணைந்து மத்திய கிழக்கின் பெருந்தொழிலதிபருடன் மிகப் பெரிய செயற்திட்டம் ஒன்றை தீட்டினார்கள். இதன் விளைவாக அமெரிக்காவில் இஸ்லாத்தைத் தழுவி சிறந்த பயிற்சிகளைப் பெற்ற ஹாஜி அஹ்மத் பாத்திமா தம்பதியரும், ஜனாப் அப்துல் முஹமின் (நீக்ரோ முஸ்லிம்) ஆகியோரும் மள்வானைக்கு வந்தனர். இவர்களுக்கான தங்குமிட வசதி, ஒழுங்கு லண்டன் சஹீத் அவர்களாலேயே செய்யப்பட்டு பங்களிப்புகள் பல பணிகளாகத் தொடர்ந்தன.

1. அக்கியு- பஞ்சர் முறை உட்பட ஜனாபா பாத்திமா அவர்களால் நடாத்தப்பட்ட சிகிச்சை நிலையம்.
2. ஆண்கள் பெண்களுக்கான ஆங்கில வகுப்புகள்.
3. அரபு மத்ரஸா.
4. வாரத்தில் இரு சமயச் சொற்பொழிவுகள்.
5. மாதருக்கான சுய தொழில் வாய்ப்புக்களாக தையற் கலை, சமையற் கலை பாடங்கள் வகுப்புகள்.

இச்சேவைகள் அந்த அமெரிக்க முஸ்லிம்களின் துணையோடு இரு ஆண்டுகள் தொடர்ந்தன.

பாலர் பாடசாலை அமைக்கவும் அளவற்ற அவாவும் துணிவும் கொண்டார். அவரும் மனைவியுமாக “மொண்டிசூரி” பாலர் பாடசாலையொன்றை அமைத்தனர். இடம், தளபாடம், விளையாட்டுக் கருவிகள், உபகரணங்கள், ஆசிரியர்கள், செலவினத் தேவைகள் என்றெல்லாம் பல பிரச்சினைகள் இருந்தன. எல்லாச் சிக்கல்களையும் தன் சொந்தத் தேவையாக ஏற்று, ஊர் மக்களின் ஒத்துழைப்புடன் முழு முயற்சியையும் மேற்கொண்டார். இதன் பயனாக 1982 மார்ச் மாதம் மள்வானையின் “கந்தவத்தை”யில் சிறந்த பாலர் பாடசாலையொன்று மினிர்ந்தது. ஒரு சகாப்தத்தை தாண்டிச் செல்ல வீறுநடை போடும் இப்பாலர் கல்வி நிலையம் தற்போது அறுபதுக்குமதிகமான பாலர்களையும், இரண்டு பயிற்றப்பட்ட ஆசிரியர்களையும், ஒரு பணிப் பெண்ணையும் கொண்டு இயங்குகிறது.

1987, 1990ம் ஆண்டுகளில் அல்-முபாரக் மத்திய கல்லூரி மைதானத்தில் நடந்த விளையாட்டுப் போட்டிகளிலும், விழாவினாலும் மர்ஹூம் சஹீத் ஹாஜியார் அவர்களே தலைமை தாங்கி நடாத்தி விழாவை சிறப்புற செய்தமையை மறக்க முடியாது.

இது மட்டுமல்ல, அல் முபாரக் மத்திய கல்லூரியின் (S. D. S) பாடசாலை அபிவிருத்தி மன்றத்தின் போஷகராக அன்னார் ஆற்றிய பங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. அல்-முபாரக் மத்திய கல்லூரிக்கு ஐந்து தையல் இயந்திரங்களை வாங்கி அன்பளிப்புச் செய்தார்.

பாடசாலை மன்றக் கூட்டங்கள் நடைபெறும் போதெல்லாம் தவறாது எட்டுப் பிரமுகர்கள் சமூகம் தருவார்கள். அந்த எட்டுப் பேரிலும் முதல்வர் இவரே என்றால் மன்றப் பணிகளில் இவருக்கு இருந்த ஆசையும், ஆவலும் எத்தகையது என்பதை சொல்லத்தான் வேண்டுமா?

தன் சமூகத்துக்கென இவர் பணிகள் தொடர்ந்தன. கொழும்பு, இரத்மலானையில் “சிறுவர் அனாதை இல்லம்” ஒன்றிற்காக, துணைவியும் உறுப்பினர்களுமாகச் சேர்ந்து உழைத்தனர். ஊரிலுள்ள தந்தையை இழந்துள்ள படிக்க வசதியின்றித் திண்டாடும் பிள்ளைகளை அந்நிலையத்தில் சேர்த்தமை மட்டுமன்றி, அவர்களின் தேவைகளையும், செலவுகளையும் நல்ல உள்ளம் படைத்தவர்களோடு சேர்ந்து நிறைவு செய்தார். 1978 தொடக்கம் 1991 வரை இதன் செயலாளராக சேவை செய்தார்.

பிற மதத்தவர்கள் இஸ்லாத்தை ஏற்றபோது குர்ஆன், ஷரிஅத் வழிமுறைகளைப் படிக்க வசதி செய்து கொடுத்தார். பல பெண்களுக்கு திருமணமும் செய்து கொடுத்துள்ளார். ஊரவர்களுக்கு மட்டுமன்றி பிற ஊர்களையும் சேர்ந்த இளைஞர்களுக்கும் வெளிநாட்டு வேலைவாய்ப்புக்களையும் வசதி செய்து கொடுத்தவர். தன் குழந்தைகளைக் கூடப் பண்ப்பெருமையின்றி; ஏழை எளியவர்களுடனேயே எப்பொழுதும் பழகக்கூடிய “எளியபெருமை” என்பதற்காக வாழ்வை அமைத்துக் கொண்டவர்.

தன் சமூகத்தின் விடிவுக்காக அரசியற்குரல் வேண்டுமென்று ஏங்கிக் கொண்டிருந்த அவருக்கு ஒரே கொடியில் முஸ்லிம்கள் குரல் எழுப்புவதற்காகவே “ஹீ லங்கா முஸ்லிம்

காங்கிரஸில்” இணைந்தார். இதன் பொதுச் செயலாளராகப் பங்காற்றினார். கட்சியுடனான அவரது சேவைக் காலத்தில் தன்னாலியன்ற அத்தனைத் தியாகத்தையும் அவர் செய்தார். கட்சியின் 10 ஆவது தேசிய மாநாட்டிற்கான வேலைகளில் அவர் முழுகியிருந்த வேளையில் தான் திடீரென்று அல்லாஹ்வின் சன்னிதானத்திற்கு அவர் அழைக்கப்பட்டார்.

தன் நாட்டுக்காக, தன் பிறந்த மண்ணுக்காக தன் சமூகத்திற்காக உழைத்த முஸ்லிம் காங்கிரஸுக்காக அதன் செயற்பாடுகளில் ஆர்வம் கொண்டிருந்த தன்மைக்காக அவரது திடீர் மரணச் செய்தி கேட்டு எல்லோரும் செயலிழந்து நின்றனர். சோகமே உருவாக சூழ்ந்து நின்ற கட்சியின் தலைவர், உறுப்பினர், தொண்டர்கள், அபிமானிகள் அனைவரும் கண்ணீர் தோய்ந்த முகங்களால் கலங்கி நின்றனர். “லண்டன் துரை” அவர்கள் நன்மதிப்பைச் சொத்தாக தேடியவர் என்பதை உணர முடிந்தது.

கட்சித் தலைவர் M. H. M. அவ்ரப் அவர்கள் கண்ணீர் விட்டழுத காட்சி உள்ளத்தை உருக்கியது. முஸ்லிம் காங்கிரஸை வழிநடத்த கருத்தொருமித்து, ஓரணியாக, முஸ்லிம்களை ஐக்கியப்படுத்த, அவர்தம் சிந்தனையால், செயலால், நேரத்தை, செல்வத்தை வாழ்க்கையை அர்ப்பணித்த ஒப்பற்ற தலைவனை “மீளாத்துயிலில்” இறைவன் அணைத்துக் கொண்டானே என்ற ஏக்கத்தை முஸ்லிம் காங்கிரஸ் தோழர்களின் முகம் தெரிவித்தது.

முழு நேரமும் முஸ்லிம்களின் உரிமைகளை வென்றெடுப்பதிலேயே தீவிரமும் அதற்கான தியாக மனப்பாங்கும் கொண்டவராகக் காணப்பட்டார். தன் சொந்தச் செல்வத்தைக் கூட கட்சிக்காய், சமூகத்திற்காக செலவிட்ட மகான், மரத்தை வளர்ப்பதற்காக நீராய், பசளையாய், தன்னையே ஆக்கிக் கொண்ட உன்னத ஊனினன். “முஸ்லிம்கள் தம் தனித்துவத்தை உரிமையைப் பெற்றெடுக்க வேண்டும் என்ற அவாலிலேயே இவரது இறுதி மூச்சும் அமைந்திருக்கும்” என்று முஸ்லிம் காங்கிரஸ் கட்சி உறுப்பினர்கள் கூறியபோது முஸ்லிம்களுக்காய் குரல் எழுப்பக்கூடிய, ஒப்பற்ற தலைவனை இழந்துவிட்டோமே என எண்ணிக் கண்ணீர் மல்குகின்றது.

முஸ்லிம் காங்கிரஸ் கட்சியின் 10ஆவது தேசிய மாநாடு நடக்க இருந்த வேளை இடம்பெற்ற அன்னாரின் இழப்பு ஈடு செய்ய முடியாதது. பொருளாதார ரீதியில் துணிகரமான செயற்பாடுகளைக் கொண்டவரை இறைவன் ஈர்த்துக் கொண்டானே என கட்சியோ கவலையில் ஆழ்ந்தது. தங்களால் முடிந்தவரை கட்சித் தலைவரும் உறுப்பினர்களும் தங்கள் கண்ணீர் மழையோடு, அன்னாரின் பிழை பொறுக்க ‘கல்பினால்’ பிரார்த்தனை செய்தனர்.

மரணச் செய்தியறிந்த மள்வானை வாசிகள் கொழும்பு நோக்கிப் படை திரண்டனர். அவரின் உதவிகளைப் பெற்றவர்கள், வர்த்தக இயக்கங்கள், அதன் உறுப்பினர்கள், பிரமுகர்கள் எல்லோரும் தங்கள் அனுதாபங்களைத் தெரிவித்தனர்.

“மாண்புமிகு, ஜனாதிபதி திரு. ரணசிங்க பிரேமதாஸ் அவர்கள் அன்னாரின் இல்லம் சென்று, நேரில் கலந்து கொண்டு, தன் இறுதி அஞ்சலியைச் செலுத்தினார்.”

கொழும்பு இறப்பர் வர்த்தகர் சங்கம் தன் இறப்பர் ஏல விற்பனையை நிறுத்தி அதன் அஞ்சலியைச் செலுத்தியது.

அவரது இல்லத்தில் மக்கள் வெள்ளம் போல் திரண்டனர். சனத்திரளை ஈடுசெய்து நன்றியினை ஏற்றுக் கொள்வதே அவர் குடும்பத்துக்கு பெருங்காரியமாகியது.

இறைபதமெய்தியவரின், இறுதிப்பயணம் தொடர்ந்தது. மாலை 3 மணிக்கு, கொழும்பு பம்லப்பிட்டியின், அவரது இல்லத்திலிருந்து, ஜனாஸா எடுத்து வரப்பட்டு, மாலை 4/12 மணிக்கு அவரது தாயாரின் இல்லத்தை அடைந்து வரலாறு காணாத சனத்திரளிடையே, மௌனியாய் பயணத்தைத் தொடர்ந்தார். மள்வானையின் 'தல்கல' என்னும் பகுதியில், அவரது சொந்த நிலத்திலேயே, அன்னார் அடக்கம் செய்யப்பட்டார்.

“ஜன்னத்துல் பிர்தௌஸ்” என்னும் சுவனபதியில் மர்ஹூம் ஹாஜியார் அவர்கள் அறிந்தும் அறியாமலும் செய்த பிழைகளை இறைவன் மன்னித்து “ஸபாஅத்” என்னும் அருள் மழையைப் பொழிந்திட அங்கு குழுமியிருந்த அனைவரும் பிரார்த்தித்தனர்.

ரீலங்கா முஸ்லிம் காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவரும், உறுப்பினர்களும், தொண்டர்களும் அவிடத்து முன்றலிலே கூடினர். 08. 08. 1991ல் இறைவனடி சேர்ந்த அன்னார், 09. 08. 91ல் அடக்கம் செய்யப்பட ஆழ்ந்த கவலை அங்கே குடிகொண்டது. அன்னாரின் மீது “ஒரு மரம் கண்ணீர் சிந்துகிறது” என “சஹீதானாயா..... எம் சஹீதே!” என்று ஒரு கவிஞன் இரங்கற்பாவொன்று பாடியபோது, அனைவரது உள்ளங்களும் ஒரு கணம் ஆடிப்போயின. மக்கள் வெள்ளம் கண்ணீர்க்கடலில் மூழ்கியது. “இன்னாலில்லாஹி வயின்னா இலைஹி ராஜிஊன்.” “இறைவா, இந்த உனது அடியானில் யாதொரு பிழையையும் பொறுத்து, சகல குற்றங்களையும் களைந்து உனது பேரருளைப் பொழிந்து, நாயகம் (ஸல்) அவர்களின் ஸபாஅத்தைப் பெற்று, அன்னாரை, ஜன்னத்துல் பிர்தௌஸ் என்னும் மேலான சவர்க்கத்தில் நுழைந்திடச் செய்வாயாக. ஆமீன்! ஆமீன்!! யாரப்பல் ஆலமீன்!!!

ஜனாபா அமீர்ஜஹான் பீ. ஏ. (சிறப்பு)

ஷஹீதுகளின் சந்ததிகள்

கும்புணன ஆதும்

ஷஹீதுகள் எங்களது சரித்திரங்கள்
ஷஹீதுகள் பலவற்றை சந்தித்து வாழ்க்கையிலே
சரித்திரங்கள் படைத்தவர்கள் நாம்
ஷஹீதுகள் எங்களது சரித்திரங்கள்

ஷஹீதுகளின் பின்னால் எம் சரித்திரங்கள்
எழுகிறது
ஷஹீதுகளின் பின்னால்தான் சரித்திரங்கள்
தொடர்கிறது

அந்த ஷஹீதின் சந்ததிகள்
வந்தவர் நாம்
இந்த ஷஹீதை இழந்திங்கு நிற்கின்றோம்

இந்த ஷஹீதின் சந்ததிகள்
நாம் எல்லாம்
ஷஹீதாகத் தயாராவோம்
சரித்திரங்கள் படைத்திடுவோம்.

ஷஹீதாகிப் போனாய் ஓ.....
ஷஹீட் ஹாஜி உங்கள்
சரித்திரத்தை நாம் இங்கு
சமைத்து விடப்போகின்றோம்

சாக்கடையாய் கிடந்த
ஒரு
சமூகத்தின் தலைவிதியை
பூக்கடையாய் மாற்றுவதற்கு
புறப்பட்டு வந்தவன் நீ!
காங்கிரஸின்
போர்க்கொடியைத் தூக்கி
புரட்சி பல செய்தவன் நீ!
வேக்கடையில் கிடந்து வெதும்புகின்ற
வேங்கைகளின்
போருக்கிடையில்
புது உலகம் செய்தவன் நீ!

இன்று நீ அந்த
ஷஹீதுகளின் சந்ததியில்
நின்று காங்கிரஸை

நிலைநிறுத்த சென்றாயோ?
ஷஹீதா கிப் போனாய் ஓ
ஷஹீட் ஹாஜி உங்கள்
சரித்திரத்தை நாமிங்கு
சமைத்து விடப்போகின்றோம்

கட்சியின் பணிபற்றி
காத்திரமாய் சாட்சி சொல்ல
ஆயத்தம் செய்திடவா
அழவைத்து விட்டாய்

இந்த சமூகத்தில்
இருக்கின்ற எளியோரை
கண்டால் உன்றன் கல்புக்குள்
கசிகின்ற
அந்த அன்பை அளப்பதற்கு
வார்த்தை இல்லை
சொந்தப் பிள்ளையென

துயரத்தால் வருவோரை
அள்ளி அணைத்து
ஆதரவு காட்டி
அனுப்பி வைக்கும்
உன் மனப்பாங்கை
என்ன வென்பேன்....!

சொந்த நலனுக்காய்
துக்கமின்றி உழைக்கின்ற
இந்த சமூகத்தில்
இருந்து இனி என்ன பயன்?
என்று நினைத்தாயா...?
எம்மை விட்டு சென்றாயா?

முஸ்லிம் காங்கிரஸில்
முழு மூச்சாய் நின்றவனே
முஸ்லிம் சமூகத்தை
முன்னேற்ற உழைத்தவனே
இஸ்லாம் இயம்பியதை
எடுத்து வழிசென்றவனே!
இன்னும் நாம் உன்னை
இழந்த துயர் தாங்காமல்
புலம்பி அழுகின்றோம்
புறப்பட்டு வருவாயா?

விதிக் காற்றில் ஒரு மதித்தீபம்

பொல்லாத இரவு - ஏன்
புலர்ந்தது... எல்லோர்
விழியும் வடிக்க - அப்
பொல்லாத இரவு - ஏன்
புலர்ந்தது...

கார்மேகங்கள் சூழா
கடுங்கோடையில்லா
பேரிடி..... முழக்கம்
எங்கள் இதயங்கள்
ஓ..... நொறுங்கித் தகர்ந்ததே!
ஓ..... ஸஹீதே!..... ஸஹீதானதே!

தனித்துவத்தின் புனித
நதியே.....
தன் சமூகத்தின் அருள்
சோதியே!
துணிவின் இனிய
நாதியே!
தூய்மையின் பணி
வீதியே...

எங்கு நீ சென்றாய்
ஏனோ எமைவிட்டு
விண்ணுலகம் சென்றாய்
தங்குதடையற்ற
கண்ணீர் பெருக்கல்லவா - இன்று
எங்கள் சொத்தாயிற்று

மர்ஹும் ஷஹீதே!
மறக்காமல் என்றும்
பொருள் சேர்க்கவா என்று
பெருமைக்காய் அரசியலை
பொருளாகக் கொள்ளுகின்ற
பச்சோந்தி நடுவே
படியிறங்கி வீசிவிட்டு
எதையுமே எதிர்பார்த்து
அரசியலை கொள்ளாமல்
சமூகத்தின் விடிவுக்காய்
சளைக்காமல் முச்சு
நிற்கும் கணம் வரை
நிறைவாக உழைத்தவரே.
எதற்காகவும் இங்கு

இதயத்தை விற்காமல்
இதயத்தை என்றும்
ஏழைகளுக்கே என்று
திறந்து வைத்தவரே!

உருள்கின்ற காலங்கள்
ஒரு கோடியானாலும்
இருளாத அவர் வாழ்வின்
ஒளிச்சுடரை
எக்காலக் காற்று
அணைக்கவே அணைக்காது!

அன்பின் உருவான
அருள் மகனே
உன் வழியில் - வாரிசு
பெரும் படைகள்
அணிவகுத்து துணிவோடு
அடிச்சுவட்டை வருடி
ஆயிரம் உதயநிலாக்கள்
துடித் தெழுகிறது... அந்தோ
ஷஹீத் ... ஷஹீதுகள் -
ஆம் வாரிசுகள் நடைபயில்- இவ்
வரலாற்று வானில்
வாடை கண்சிமிட்டும்
சிறுவெள்ளிகள் நடுவில்
வெண்ணிலா வானாய்...
காலங்கடந்து நிற்கும்
காவியத் தலைவனுக்கு
துடிக்கின்ற இதயம்
வடிக்கின்ற ஈரவிழிகவிச்
சமர்ப்பணங்களை
முடிக்காமல் முடிக்கிறேன்

கண்ணீர் கடலிலே - என்
உள்ளப்படகு
கரைசேர
தத்தளித்த - என்னோடு
ஊரே நனைகையிலே நீயோ
உறக்கத்தில் கூட
புன்னகை பூத்த
மர்மம் என்னவோ...
ஓ.....
நீ.. ஓ..காவியத்தின்கலங்கமற்ற
கதா நாயகன்தான்.

கலீல் கண்டு.

ஷஹீதானாயா... எம் ஷஹீதே!
ஒரு மரம் சிந்துகிறது
சேகு இஸ்ஸதீன்

அல்லாஹ்வின் நல்லடியோய்!
அன்புள்ள சோதரனே!
தேழர்களில் தூயவனே!
தொண்டர்களை வென்றவனே!
எங்கே பிரிந்து சென்றாய்?
ஏனினின்று மௌனமானாய்?

மரணத்தை வென்றுவர
மார்க்கம் தெரிந்தவனாய்
பாதாள பூமிக்குள்
படையெடுத்துச் சென்றாயா?

முஸ்லிம் துரோகிகளை
முற்றாய் முறியடிக்க
வேதங்கள் கற்றுவர
விண்ணுலகம் சென்றாயா?

கூட இருந்து
குழிபறிக்கும் நம் சமூக
நயவஞ்சகர்கள் தம்மை
நாசப் படுத்துவதற்கு
தூயோன் இறைவனிடம்
தூதாகச் சென்றாயா?

எங்கே பிரிந்து சென்றாய்?
ஏனினின்று மௌனமானாய்?

மூச்செல்லாம் ஒற்றுமையாய்
முஸ்லிம்கள் வாழ்வதற்காய்
பேச்செல்லாம் முஸ்லிம்
பிரிவை எதிர்ப்பதற்காய்
காலமெல்லாம் முஸ்லிம்
காங்கிரஸ் வழி நடக்க
கருத்தெல்லாம் ஓரணியில்
முஸ்லிம்கள் சேர்வதற்காய்

என்றே கனவு கண்டாய்
ஏங்கித் தவமிருந்தாய்
சிந்தனையை, நேரத்தை
செல்வத்தை செலவு செய்தாய்
வாழ்வையொரு அர்ப்பணமாய்
வாழ்ந்தவனே! இன்று இந்த
மீளாத்துயில் உன்னை
மேவ வந்த காரணம் சொல்.

காங்கிரஸ் பெருமரத்தின் காலொன்றாய் நின்றவனே!
காலமெல்லாம் கண்விழித்து
கடமை தொண்டு செய்தவனே!
சத்தியனாய் வாழ்ந்தவனே!
சன்மார்க்கம் தேர்ந்தவனே!
சஹீதாகிப் போனாயோ
தாளாத் துயர் நமதே.

அன்னை தந்தையில்லாத
அனாதைச் சிறார்களுக்காய்
அகதிகளாய் ஆனவர்க்காய்
அடிமைகளாய் வாழ்ந்தவர்க்காய்
நீ செய்த சேவையில் எம்
நெஞ்சம் கண்ணீர் வடிக்கும்
ஆகிறத்தில் பிர்தொளஸில்
அல்லாஹ் உம்மை ஆதரிப்பான்

உன் பிரிவால் வாடுகின்ற
உன் மனைவி உன் மக்கள்
உற்றாரும் மற்றாரும்
உன் கட்சி சார்ந்தோரும்
உந்தன் பிழைபொறுக்க
உவந்தே மன்றாடுகிறோம்
அல்லாஹ் பெரியவனாம்
அவன் நிழலில் வாழ்ந்திடுக!

முஸ்லிம் காங்கிரஸின் அரசியல் தனித்துவத்தால்
சர்க்கப்பட்ட மர்ஹூம் எம்.ஜே.ஏ. ஷஹீத் ஹாஜியார்
அவர்கள் முஸ்லிம் சமூகத்திற்காக ஆற்றிய தொண்டுகளை
நாம் எளிதில் மறக்க முடியாது.

தனது கிறித்தி முச்சுவரை, முஸ்லிம் சமூகத்திற்காக
வாழ்ந்த இவர் இன்று எம்மத்தியில் இல்லாத போதும்,
அவர் விட்டுச் சென்ற பணியை தொடர்ந்து முன்னெடுத்துச்
செல்வதே நாம் அவருக்குச் செய்கின்ற பணியாகும்.

மல்வானை - இளைஞர் ஒன்றியம்.

